

Herstelbeoordeling Religiewetenschappen

**Faculteit Godgeleerdheid en Godsdienstwetenschap
Rijksuniversiteit Groningen**

Rapport over de bacheloropleiding Religiewetenschappen van de Rijksuniversiteit Groningen

Dit rapport volgt het Beoordelingskader voor de beperkte opleidingsbeoordeling van de NVAO.

Administratieve gegevens van de opleiding

Bacheloropleiding Religiewetenschappen

Naam van de opleiding:	Religiewetenschappen
CROHO-nummer:	50902
Niveau van de opleiding:	bachelor
Oriëntatie van de opleiding:	wetenschappelijk (wo)
Aantal studiepunten:	180 EC
Afstudeerrichtingen:	n.v.t.
Locatie(s):	Groningen
Variant(en):	voltijd
Vervaldatum accreditatie:	29-06-2016

Het intern beraad van het visitatiepanel Herstelbeoordeling Religiewetenschappen vond plaats op 12 oktober 2015.

Administratieve gegevens van de instelling

Naam van de instelling:	Rijksuniversiteit Groningen
Status van de instelling:	bekostigde instelling
Resultaat instellingstoets:	positief

Samenstelling van het panel

Het panel dat de bacheloropleiding Religiewetenschappen van de Rijksuniversiteit Groningen beoordeelde, bestond uit:

- Prof. dr. Dirk Hutsebaut (voorzitter), emeritus hoogleraar Godsdienstpsychologie aan de KU Leuven, België;
- Prof. dr. Burcht Pranger, emeritus hoogleraar Geschiedenis van het Christendom aan de Universiteit van Amsterdam;
- Prof. dr. Frans Wijsen, hoogleraar Religie- en Missiewetenschap, vicedecaan van de Faculteit der Filosofie, Theologie en Religiewetenschappen, en decaan van de Bijzondere Faculteit der Theologie, Radboud Universiteit Nijmegen.

Het panel werd ondersteund door dr. Kees-Jan van Klaveren, die optrad als secretaris.

De curricula vitae van de panelleden zijn opgenomen in Bijlage 1.

Aanleiding en achtergrond

De bacheloropleiding Religiewetenschappen van de Rijksuniversiteit Groningen is in april 2013 bezocht door een visitatiepanel dat in 2012 en 2013 29 opleidingen Theologie en Religiewetenschappen aan tien universiteiten beoordeelde. Op 29 november 2013 stelde het panel zijn definitieve rapport vast. Het panel heeft een van de standaarden uit het van toepassing zijnde beoordelingskader van de NVAO (het Beoordelingskader voor de beperkte opleidingsbeoordeling, d.d. 22 november 2011) als onvoldoende beoordeeld, namelijk standaard 3 (Toetsing en beoogde eindkwalificaties). De overige standaarden zijn voldoende beoordeeld en vallen om die reden, conform de NVAO-richtlijn (Uitgangspunten bij de beoordeling van een opleiding in een herstelperiode, november 2014), buiten deze herbeoordeling.

Het panel baseerde de onvoldoende op standaard 3 op de gebreken die het constateerde in de afstudeerscripties van de bacheloropleiding Religiewetenschappen. Volgens het panel getuigden deze eindwerken niet van voldoende academische kwaliteit. Te vaak ontbraken elementen als een afgebakende onderzoeksvraag met daarop afgestemde deelvragen, een verantwoording van de methodologie en een analyse die de reproductie van gegevens oversteeg.

In april 2014 heeft de opleiding het panel naar aanleiding van dit oordeel een herstelplan gestuurd waarin zij rapporteerde over de acties die zij ondernomen heeft en van plan was te ondernemen. Het panel heeft in zijn brief van 14 april 2014 gereageerd op deze rapportage en de NVAO aanbevolen om de opleiding de kans te geven het verbeterplan uit te voeren. Op basis van paneladvies en herstelplan meende de NVAO dat de opleiding voldoende aannemelijk heeft gemaakt binnen twee jaar alsnog aan het kader te voldoen. Op 30 juni 2014 heeft de NVAO daarom besloten de opleiding een herstelperiode toe te kennen en de accreditatie van de bacheloropleiding Religiewetenschappen te verlengen tot en met 29 juni 2016.

De NVAO stelde vast dat de opleiding al gestart was met het doorvoeren van verbeteringen: het vak Kwalitatieve onderzoeksmethoden was aangepast, het onderwijzen van methodologie en technieken aangescherpt en gevat in een studiehandleiding, een bachelorscriptieseminar was ingevoerd en de scriptiebegeleiding verzwaard door verplicht te stellen dat de eerste begeleider altijd een gepromoveerd docent is. Daarnaast gaf de opleiding in het herstelplan aan de volgende maatregelen nog te zullen doorvoeren:

- Versterking van de leerlijn onderzoeksmethoden en academische vaardigheden in het hele curriculum ter voorbereiding op de bachelorscriptie;
- Vergroting van de component onderzoek in de scriptie door het invoeren van een scriptievoorbereidingstraject en door de scriptie te verzelfstandigen, waarbij de omvang van 5 naar 10 EC zou gaan;
- Versterking van de scriptiebegeleiding door de toets- en kwaliteitszorgdeskundigheid van docenten te verbeteren en door het begeleidingstraject formeel te versterken met de verplichting van een door de opleidingsdirecteur toegewezen tweede beoordelaar en de invoering van een beoordelingsformulier en een scriptiecontact.

De opleiding heeft in haar herstelplan ook aangegeven de omvang van de verbredende minor in het vijfde blok te willen verkleinen op basis van een aanbeveling in het oorspronkelijke rapport betreffende standaard 2. Daarnaast gaf zij aan het toets- en kwaliteitsbeleid te willen aanscherpen en de taken van de examencommissie te willen verzwaren.

Werkwijze van het panel

Voorbereiding

Het panel heeft een passende werkwijze gezocht voor de herstelbeoordeling van de opleiding, gelet op de aard en de omvang van de geconstateerde problematiek. Het panel heeft, met instemming van de opleiding, gekozen voor een beoordeling op afstand op basis van aangeleverde documenten. Op 2 september 2015 stuurde de opleiding een lijst met afgestudeerden aan de secretaris van het panel. In overleg met de voorzitter van het panel en de opleiding is besloten de 9 meest recente scripties op te vragen, omdat uit die scripties het gerealiseerde herstel het best zou blijken. Op 14 september 2015 stuurde de opleiding deze scripties en haar stand-van-zakennotitie Herstelbeoordeling Bacheloropleiding Religiewetenschappen naar de secretaris; na controle op volledigheid stuurde hij het verslag inclusief bijlagen en de scripties met bijbehorende beoordelingsformulieren aan het panel. Op verzoek van het panel heeft de opleiding ook de studiehandleidingen van de nieuwe modules Academische vaardigheden en de evaluatie van het bachelorscriptietraject aangeleverd.

Ter voorbereiding op het intern beraad bestudeerden de panelleden het door de opleiding opgestelde verslag. Het panel bestudeerde ook het Accreditatiebesluit van de NVAO over de bacheloropleiding Religiewetenschappen, d.d. 30 juni 2014. Elk van de panelleden bestudeerde een deel van de geselecteerde afstudeerscripties (zie bijlage 2). Ieder panellid mailde voorafgaand aan het intern beraad zijn eerste indrukken aan panel en secretaris.

Intern beraad en rapportage

Op 12 oktober 2015 heeft het panel een gezamenlijk overleg gevoerd om zijn bevindingen op basis van het materiaal te bespreken en de oordelen vast te leggen. Tijdens het intern beraad heeft het panel ook vastgesteld dat het over genoeg informatie beschikte om tot een oordeel te komen. Op basis van de bevindingen van het panel heeft de secretaris een conceptrapport opgesteld. Na vaststelling van het conceptrapport door de panelleden is het rapport aan de opleiding voorgelegd om het te toetsen op feitelijke onjuistheden. Het panel heeft het commentaar van de opleiding besproken en vervolgens het definitieve rapport vastgesteld.

Beslisregels

In overeenstemming met het Beoordelingskader voor de beperkte opleidingsbeoordeling van de NVAO (d.d. 22 november 2011) heeft het panel de volgende definities voor de beoordeling van de afzonderlijke standaarden en de opleiding als geheel gehanteerd:

Basiskwaliteit

De kwaliteit die in internationaal perspectief redelijkerwijs verwacht mag worden van een bachelor- of masteropleiding binnen het hoger onderwijs.

Onvoldoende

De opleiding voldoet niet aan de gangbare basiskwaliteit en vertoont op meerdere vlakken ernstige tekortkomingen.

Voldoende

De opleiding voldoet aan de gangbare basiskwaliteit en vertoont over de volle breedte een acceptabel niveau.

Goed

De opleiding steekt systematisch uit boven de gangbare basiskwaliteit.

Excellent

De opleiding steekt systematisch ver uit boven de gangbare basiskwaliteit en geldt als een internationaal voorbeeld.

Samenvattend oordeel van het panel

Dit rapport heeft betrekking op de beoordeling van het herstel van de bacheloropleiding Religiewetenschappen van de Rijksuniversiteit Groningen. Naar aanleiding van het initiële beoordelingsrapport uit 2013 heeft de opleiding een herstelperiode toegewezen gekregen waarin ze standaard 3 van het van toepassing zijnde beperkte beoordelingskader aan de hand van een door de NVAO goedgekeurd herstelplan diende te verbeteren. Het panel handhaaft het voldoende oordeel van de initiële visitatie op standaarden 1 en 2

De opleiding heeft de verbeteringen doorgevoerd die in het herstelplan werden genoemd. Ze heeft de leerlijn academische vaardigheden door de hele opleiding heen verstevigd, de scriptie verzelfstandigd, de scriptiebegeleiding verbeterd en gereguleerd en een scriptieseminar ingevoerd. Het panel oordeelt positief over de herstelmaatregelen en stelt dat de uitvoering voortvarend ter hand is genomen door de opleiding.

Het panel stelt vast dat alle scripties een voldoende eindniveau laten zien. Wel constateert het dat het gebruik van methoden in de scripties een aandachtspunt blijft. Het adviseert de opleiding daarom er steeds op toe te zien dat in het vaardighedenonderwijs door de hele opleiding heen niet alleen methoden aan bod komen, maar ook de toepassing van die methoden in de onderzoekspraktijk. Dit advies neemt niet weg dat het panel van oordeel is dat de opleiding in de relatief korte hersteltermijn alles gedaan heeft wat redelijkerwijs verwacht kan worden om de kwaliteit van scripties te versterken .

Positief oordeelt het panel over de manier waarop de opleiding het verbetertraject heeft aangegrepen voor een algehele kwaliteitsverbetering, ook op punten die niet ter herstel voorlagen, zoals de herziening van het toetsbeleid of de beperking van de minorruimte ten gunste van de studeerbaarheid en vakinhoudelijke verdieping. De opleiding heeft de aanbevelingen van het oorspronkelijke panel ter harte genomen en de ambitie getoond haar kwaliteit blijvend en grondig te verhogen. Het panel heeft er dan ook vertrouwen in dat de opleiding in de toekomst nog verdere verbetering zal laten zien.

Het panel beoordeelt de standaarden uit het Beoordelingskader voor de beperkte opleidingsbeoordeling als volgt:

Bacheloropleiding Religiewetenschappen:

Standaard 3: Toetsing en gerealiseerde eindkwalificaties voldoende

Algemeen eindoordeel voldoende

De voorzitter en de secretaris van het panel verklaren hierbij dat alle panelleden kennis hebben genomen van dit rapport en instemmen met de hierin vastgestelde oordelen. Zij verklaren ook dat de beoordeling in onafhankelijkheid heeft plaatsgevonden.

Datum: 2 december 2015

Prof. dr. Dirk Hutsebaut

Dr. Kees-Jan van Klaveren

Behandeling van de standaarden uit het Beoordelingskader voor de beperkte opleidingsbeoordeling

Standaard 3: Toetsing en gerealiseerde eindkwalificaties

De opleiding beschikt over een adequaat systeem van toetsing en toont aan dat de beoogde eindkwalificaties worden gerealiseerd.

Toelichting:

Het gerealiseerde niveau blijkt uit de tussentijdse en afsluitende toetsen, de afstudeerwerken en de wijze waarop afgestudeerden in de praktijk of in een vervolgopleiding functioneren. De toetsen en de beoordeling zijn valide, betrouwbaar en voor studenten inzichtelijk.

Bevindingen

In het rapport uit 2013 constateerde het panel dat de toetsing en gerealiseerde eindkwalificaties van de opleiding Religiewetenschappen niet voldeden aan alle kwaliteitseisen die standaard 3 daaraan stelt. Het panel oordeelde dat het academisch niveau van de bachelorscripties tekortschoot waar het onderzoeksopzet, methodologie en analyse betrof. In haar accreditatiebesluit van 30 juni 2014 stelde de NVAO vast dat de opleiding met haar herstelplan en al genomen maatregelen aannemelijk maakte bij een nieuwe beoordeling wel aan de kwaliteitseisen te zullen voldoen. De opleiding heeft verder herstel beloofd op drie aanvullende punten, te weten de uitbreiding van de leerlijn onderzoeksmethoden en academische vaardigheden, de vergroting van de component onderzoek in de scriptie en de versterking van de scriptiebegeleiding. In dit hoofdstuk wordt de uitvoer van deze maatregelen beoordeeld; vervolgens zal het panel tot een herzien oordeel komen op standaard 3.

Het panel oordeelt positief over de maatregelen die de opleiding heeft genomen om de leerlijn academische vaardigheden en onderzoeksmethoden uit te breiden. In de ogen van het panel steekt het aangepaste curriculum op papier goed in elkaar; ook de aanstelling van een nieuwe, gepromoveerde docent academische vaardigheden kan op zijn instemming rekenen. Wel ziet het panel dat het onderwijs in academische vaardigheden zich met name lijkt te richten op methodische kennis, terwijl de toepassing ervan in de onderzoekspraktijk minder aandacht lijkt te krijgen. Het merkt ook op dat niet alle studenten de nieuwe scriptievoorbereidingscursus positief evalueren. Naar aanleiding van de voorgenomen curriculumwijziging die in het herstelplan vermeld staat, adviseert het panel dan ook om in dat proces de integratie van academische vaardigheden en onderzoek te bewaken, zodat studenten leren onderzoek in de praktijk toe te passen.

Het panel constateert met genoegen dat het bachelorscriptieseminar al is ingevoerd en geëvalueerd. De vermelding van vijf afhakers in de stand-van-zakennotitie toont in de ogen van het panel in elk geval aan dat er een kritische grens gesteld is waaronder de student een onvoldoende scoort. Het oordeelt eveneens positief over de verzelfstandiging van de scriptie (die eerder sterk was ingebed in een minor) en de verzwaring van de onderzoekscomponent daarin. Ook hier vraagt het panel de opleiding om erop toe te zien dat de keuze voor methodiek aansluit bij en in lijn ligt van het vaardighedenonderwijs gedurende de bachelor: passen de studenten in hun scriptie de methoden toe die ze gedurende de studie hebben aangeleerd?

Het oorspronkelijke visitatiepanel was in zijn rapport kritisch over de scriptiebegeleiding, die veelal werd uitgevoerd door dezelfde, niet-gepromoveerde docent. Het besluit van de opleiding dit te reguleren, waardoor de eerste begeleider nu altijd gepromoveerd is, docenten

meer tijd krijgen voor begeleiding en studenten gestimuleerd worden hun begeleider uit te zoeken op expertise, kan op instemming van het panel rekenen. Er is sprake van diversificatie, hoewel opvalt dat studenten vaak dezelfde begeleiders kiezen en dus vooralsnog beperkt gebruikmaken van de brede expertise van het onderwijzend personeel.

Waar het panel enerzijds concludeert dat het verbeterplan goed in elkaar zit, constateert het anderzijds dat het plan in meerdere opzichten nog werk in uitvoering is. Het baseert zich daarbij op de kwaliteit van de scripties die het in het kader van deze herstelbeoordeling bestudeerd heeft. Hoewel het panel van oordeel is dat de scripties nu van voldoende kwaliteit zijn, constateert het met betrekking tot de methodiek nog altijd diverse zwaktes. In enkele scripties was de methodiek beperkt en ontbrak verantwoording van de gekozen methode, en het panel trof zelfs een scriptie aan waarin van een duidelijk afgebakende methode geen sprake was. De geconstateerde zwaktes staan in de context van het feit dat het gerealiseerd niveau zeker aan de eisen van basiskwaliteit voldoet, en vallen ook deels te verklaren door het feit dat de tweejarige herstelperiode te kort is om de prestaties van studenten die het gehele herziene curriculum gevolgd hebben te kunnen meten. Toch beveelt het panel de opleiding aan om kritisch te blijven reflecteren op de mate waarin studenten in staat zijn aangeleerde methoden in de praktijk toe te passen.

Het panel heeft zich bij het lezen van de scripties ook over het nieuw in gebruik genomen beoordelingsformulier gebogen. Het stelt vast dat het een goede zaak is dat het formulier gebruikt wordt, waarmee het oordeel wint aan transparantie. Het tekent aan dat het formulier behoorlijk uitgebreid is, wat risico op afvinken met zich meebrengt. Het panel merkt op dat blijkens het formulier de scriptie niet lager kan worden becijferd dan met een vier. Het panel verbaasde zich erover dat de scriptie waaraan methodiek ontbrak, toch een voldoende beoordeling kreeg op dat punt, zonder dat daar een schriftelijke motivatie aan werd toegevoegd. Het panel beveelt dan ook aan om – nu docenten in de praktijk ervaring hebben opgedaan met het gebruik ervan – het formulier opnieuw te bekijken en te bespreken welke elementen behulpzaam zijn bij een beoordeling en welke elementen een passende en transparante beoordeling mogelijkkerwijs juist in de weg zitten.

Het panel is onder de indruk van de manier waarop de opleiding leiding geeft aan het doorvoeren van de verbeteringen. Het concludeert dat de opleiding eigenaar is geworden van de geconstateerde problematiek en op grondige manier te werk is gegaan, waarbij meer gedaan is dan waar het oorspronkelijk panel om vroeg. Zo is het toetsbeleid aangepast en is het takenpakket van de examencommissie verzwaaard ten gunste van de kwaliteitsborging van de toetsing. Ook zijn personele wijzigingen doorgevoerd om de leerlijn academische vaardigheden te versterken. Het panel is lovend over de prestatie die de opleiding heeft geleverd door de omvang van de minor terug te brengen, een maatregel die geen deel uitmaakt van deze herstelbeoordeling, maar die het panel zeer waardeert. Het heeft dan ook vertrouwen in de verdere kwaliteitsverbetering van de opleiding.

Overwegingen

Het panel stelt vast dat de bachelorscripties die het heeft gelezen, een voldoende eindniveau laten zien. Het oordeelt dat de herstelmaatregelen die de opleiding getroffen heeft, namelijk de herziening van de leerlijn academische vaardigheden, de verbetering van de scriptiebegeleiding en de versterking van de onderzoekscomponent in de scripties, voldoende effect hebben gesorteerd. Het concludeert dat de opleiding het herstel heeft laten zien dat redelijkerwijs verwacht kon worden in een periode van twee jaar en vertrouwt erop dat dit herstel in de toekomst wordt voortgezet.

Conclusie

Bacheloropleiding Religiewetenschappen: het panel beoordeelt Standaard 3 als ‘voldoende’.

Algemeen eindoordeel

De opleiding Religiewetenschappen heeft de opmerkingen en aanbevelingen van het oorspronkelijke visitatiepanel ter harte genomen: het heeft een omvangrijk herstelplan geformuleerd en is al flink gevorderd met het doorvoeren van de herstelmaatregelen. Het onderwijs in academische vaardigheden is door het curriculum heen verstevigd en de begeleiding en beoordeling van de scriptie is verbeterd. Het panel constateert dat de methodiek binnen de scripties en de beoordeling daarvan aandachtspunten blijven. Het adviseert dan ook om de beoordelingsformulieren aan de hand van praktijkervaring bij te stellen en om voldoende aandacht te geven aan de toepassing van methoden in de onderzoekspraktijk, zeker in het kader van een aankomende curriculumherziening. Het heeft er vertrouwen in dat de opleiding haar kwaliteit in de toekomst zal blijven verbeteren.

Conclusie

Het panel beoordeelt de *bacheloropleiding Religiewetenschappen* als ‘voldoende’.

Bijlagen

Bijlage 1: Curricula vitae van de panelleden

Prof. dr. D. (Dirk) Hutsebaut is emeritus hoogleraar Godsdienstpsychologie aan de Katholieke Universiteit Leuven. Na zijn studies filosofie en psychologie aan die instelling was hij van 1970 tot 1976 tijdelijk assistent bij Prof. A. Vergote aan het Centrum voor Godsdienstpsychologie. In 1976 promoveerde hij op een proefschrift over religieuze houdingen bij volwassenen: *Geloven als geleefde relatie. Onderzoek naar de componenten en structuur*. Als docent en later hoogleraar Godsdienstpsychologie onderzocht hij de psychologie van de religieuze ontwikkeling bij kinderen, adolescenten en volwassenen. Daarnaast was hij gedurende zes jaar voorzitter van het departement Psychologie aan de Faculteit Psychologie en Pedagogische Wetenschappen in Leuven, voorzitter van de beoordelingscommissie en de evaluatiecommissie van het departement en lid van het bureau faculteit. Hij ging in 2006 met emeritaat, maar doceerde nog twee jaar het vak psychologie van de religieuze ontwikkeling. Sinds 2014 onderwijst hij het vak Godsdienstpsychologie aan het Lumen Christi Institute in Arusha, Tanzania.

Prof. dr. em. B. (Burcht) Pranger studeerde theologie aan de Universiteit van Amsterdam en middeleeuwse wijsbegeerte aan de universiteiten van Toronto en Oxford. Van 1971 tot 1976 doceerde hij oudchristelijk en middeleeuws Latijn aan de UvA en van 1976 tot 1994 was hij wetenschappelijk medewerker aan dezelfde universiteit in de geschiedenis van het christendom (800-1800). In 1994 werd hij tot hoogleraar benoemd. Pranger is medeoprichter van ASCA (Amsterdam School for Cultural Analysis, Theory and Interpretation). Van 1998 tot 2008 was hij onderzoeksdirecteur van het Instituut voor Cultuur en Geschiedenis van de Faculteit Geesteswetenschappen van de UvA.. Pranger promoveerde in 1975 op Anselmus van Canterbury en publiceerde vervolgens boeken over Bernard van Clairvaux (*Bernard of Clairvaux and the Shape of Monastic Thought*, Leiden, 1994), monastieke poëtica (*The Artificiality of Christianity*, Stanford, 2003) en Augustinus (*Eternity's Ennui*, Leiden, 2010). Zijn meest recente boek is *God (1000-1300) en andere essays over literaire aspecten van het christendom* (Hilversum, 2013).

Prof. dr. F.J.S. (Frans) Wijsen studeerde theologie en pastorale studies in Heerlen en Nijmegen. Hij verrichtte veldwerk in Tanzania (1984-1988) en promoveerde op een sociologische en theologische studie naar volksreligiositeit in dat land. Hij doceerde theologie en religiewetenschappen in Heerlen en Nijmegen en was gastdocent in Tanzania, Kenia en Indonesië. Momenteel is hij hoogleraar religie- en missiewetenschap, vicedecaan van de Faculteit der Filosofie, Theologie en Religiewetenschappen, en decaan van de Bijzondere Faculteit der Theologie, aan de Radboud Universiteit Nijmegen, en hoogleraar antropologie van de religie aan de Universiteit van Dar es Salaam, Tanzania. Hij is voorzitter van het Disciplineorgaan Godegeleerdheid van de Vereniging Samenwerkende Universiteiten in Nederland (VSNU), voorzitter van het Bestuur van de Nederlandse Onderzoeksschool voor Theologie en Religiewetenschappen (NOSTER) en bestuurslid van het Nederlands Genootschap voor Godsdienstwetenschap (NGG). Hij schreef onder andere *There is only one God* (Kampen 1993); *Geloven bij het Leven* (Baarn 1997); *I am just a Sukuma* (Amsterdam/New York, 2002); *Seeds of Conflict in a Haven of Peace* (Amsterdam/New York, 2007); *Religious Discourse, Social Cohesion and Conflict* (Oxford, 2013) en *Christianity and Other Cultures* (Münster, 2015).

Bijlage 2: Bestudeerde afstudeerscripties en documenten

Voor het bezoek heeft het panel de afstudeerscripties bestudeerd van de studenten met de volgende studentnummers:

s2392607	s2205319	s1906801
s2224615	s2422077	s2227754
s2374994	s2190095	s2243989

Tijdens het intern beraad heeft het panel onder meer de volgende documenten bestudeerd

- Formulier voor bachelorscriptieplan;
- Bachelorscriptiecontract;
- Beoordelingsformulier bachelorscriptie;
- Overzicht bachelorscripties nieuwe stijl (2014-2015);
- Studiehandleidingen van de nieuwe modules Academische vaardigheden (2014-2015);
- Rapportage evaluatie Bachelorscriptie nieuwe stijl Religiewetenschappen, september 2015.

